30/09/2026

Διήμερο Συνέδριο Στελεχών Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στις κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς στο «Πειραϊκό Χωριό», στην Παιανία Αττικής πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου 2026 το Συνέδριο Στελεχών Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς για τη νέα Ιεραποστολική χρονιά 2026 – 2027.

Την Κυριακή το πρωί τελέστηκε δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, στο Παρεκκλήσιο των Αγίων Θεοδώρων που βρίσκεται στις κατασκηνωτικές μας Εγκαταστάσεις, ιερουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ εξέφρασε τη χαρά του για τη φετινή συνάντηση σημειώνοντας αρχικά ότι «με τη Χάρη του Παναγίου Κυρίου μας και φέτος, ήρθε ο καιρός της πνευματικής μας επικοινωνίας και της βαθυτέρας μέσα από το συνέδριο του νεανικού έργου που χάριτι Κυρίου επιτελείται κάθε χρόνο με την πνευματική μεσιτεία του εν ουρανοίς αυλιζομένου Γέροντός μας και θεμελιωτού του νεανικού έργου, Μητροπολίτου Πειραιώς κυρού Καλλινίκου».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε την σημερινή αποστολική περικοπή που διαβάστηκε και αποτελεί απόσπασμα από την Β΄ προς Κορινθίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου αναφέροντας χαρακτηριστικά: Σήμερα ο Απόστολος Παύλος στη Β΄ προς Κορινθίους επιστολή, μας αποκαλύπτει ή μάλλον μας παραθέτει, με ιερούς και ανεπανάληπτους λόγους, μοναδικής χάριτος και δυνάμεως, την αιτία της υπάρξεώς μας. Πώς και γιατί υπάρχω, ποιος τελικά είναι ο προορισμός μας, αλλά και η ποιότητα ενός εκάστου εξ ημών. Απαντά δηλαδή με έναν μοναδικό τρόπο στο ανθρωπολογικό ερώτημα ‘’Τι είναι ο άνθρωπος; Ποιος ο σκοπός της υπάρξεως; Γιατί υπάρχει; Γιατί ενεφανίσθη στην σκηνή των πραγμάτων της ιστορίας;’’».

«Ο Πανάγιος δημιουργός της ζωής», συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, «ο Νούς ο πάμφωτος, ο υπεροχικός Κύριος των δυνάμεων, ο ασύλληπτος, ο απρόσιτος, ο ακατάληπτος μας καλεί και μας παραγγέλλει να ανοίξουμε τις καρδιές μας, γιατί Εκείνος θα εμπεριπατήσει μέσα σε αυτές. Θα κατοικήσει, θα γίνει δική Του πορεία μέσα σε εμάς. Και Εκείνος θα είναι, ο Κύριός μας και εμείς ο λαός, η κοινωνία, η κληρονομία. Και συνεχίζει ο θείος Απόστολος Παύλος: ‘’Διό εξέλθατε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε, λέγει Κύριος, και ακαθάρτου μη άπτεσθε, καγώ εισδέξομαι υμάς’’. Και μένει σε αυτό το σημείο κάτι καταπληκτικό που λέγει ότι Αυτός ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων θα γίνει για μας Πατέρας, και εμείς υιοί και θυγατέρες. Και κατακλείει: ‘’Ταύτας ούν έχοντες τας επαγγελίας, αγαπητοί, καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, επιτελούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού’’».

«Για αυτό δημιουργηθήκαμε ‘’εκ του μη όντος’’. Για να γίνουμε ο λαός του Θεού και όχι μόνο ο λαός του Θεού, αλλά να γίνουμε κοινωνοί της αγάπης Του. Εκείνος, ο Πατέρας και εμείς, οι υιοί και οι θυγατέρες. Πόσα μηνύματα ζωής δεν εμπεριέχονται σε αυτές τις φράσεις; Πόση απερινόητη αγάπη, πόσοι αγώνες! Ωκεανός σοφίας, ειρήνης και χαράς, πληρότητος και ευτυχίας», πρόσθεσε ο

Σεβασμιώτατος και συνέχισε: Να πως μπορούμε να αντιστρέψουμε τον ρουν της ιστορίας του κόσμου της φθοράς και του θανάτου. Με αυτή τη συνειδητότητα ότι είμεθα ο λαός του Θεού, είμεθα τα παιδιά της Βασιλείας. Ότι δεν έχουμε μέσα στο σύμπαν κάποιο απροσδιόριστο δημιουργό, αλλά έχουμε τον δικό μας Πατέρα στον οποίο μπορούμε και να εγκαταλείψουμε τον εαυτό μας, αλλά και να παραπονεθούμε και να ζητήσουμε οτιδήποτε νομίζουμε ότι πρέπει να μας δοθεί. Γιατί η σχέση Πατέρα και παιδιού είναι μια σχέση όχι μόνο υπερβατική, αγαπητική αλλά καινουργική. Τα παιδιά κληρονομούν τον Πατέρα. Δηλαδή, τα παιδιά υπάρχουν αντί του Πατέρα. Καλούμεθα να αποβούμε, είμεθα μάλλον, κληρονόμοι του Θεού. Συγκληρονόμοι με τον Χριστό της Βασιλείας, κοινωνοί αυτής της αγάπης που δεν έχει όρια». «Αν το συνειδητοποιήσουμε, δεν θα υπάρχει ποτέ μα ποτέ πειρασμός, δυσκολία, δυσχέρεια πνευματική που να μας καθηλώνει στην απελπισία, στην απαισιοδοξία, στο φόβο, στην αντιπαλότητα, στην εχθροπάθεια. Θα είμαστε πάντοτε χαρούμενοι και πανευτυχείς γιατί έχουμε Πατέρα, ο οποίος όχι απλώς μας αγαπάει, αλλά δίνει τον εαυτό Του ‘’λύτρον αντί πολλών’’. Και τότε μπορούμε να κατανοήσουμε τον λόγο του Χριστού και τότε μπορούμε να εννοήσουμε το ‘’γιατί’’ έγινε ο Σταυρός;». «Και τότε μπορούμε να απαντήσουμε μέσα μας και γύρω μας στο ερώτημα ‘’Πόσο αγαπάει ο Θεός τον κόσμο’’; Τον αγαπάει τόσο, ώστε εμάς να μας χαρίζει τον εαυτό Του για πάντα. Όχι για κάποια γήινα χρόνια, αλλά για την ατελεύτητη αιωνιότητα».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε: «Μέσα μας πρέπει να εγκεντριστεί ουσιωδώς αυτή η αλήθεια του Ευαγγελίου. Να γίνει βίωμα, να καθορίσει την καθημερινότητά μας, τη ζωή μας, τις σκέψεις μας, το βλέμμα μας, την αφή μας, την όρασή μας, τα πάντα, όλες τις αισθήσεις της υπάρξεως και την υπεραίσθηση της ψυχής».

Αναφερόμενος στον σκοπό της ζωής μας σημείωσε πως «γεννηθήκαμε για να κερδίσουμε τον ουρανό. Εκεί είναι η πραγματική μας πατρίδα. Ζούμε σε έναν πλανήτη μικροσκοπικό μέσα στον γαλαξία μας, αλλά η αλήθειά μας βρίσκεται σε Εκείνον που είναι ο Δημιουργός των συμπάντων, του χρόνου, ο αΐδιος και πανακήρατος Θεός. Σκεφτείτε ότι καλούμεθα να ανοίξουμε τις καρδιές μας για να ενοικήσει και να εμπεριπατήσει ο Κύριος». «Ο Κύριος έρχεται για να ενοικήσει και να εμπεριπατήσει μέσα μας και ταυτόχρονα μας καλεί να αφορισθούμε από κάθε κακό, να εξέλθουμε και να φύγουμε μακριά από το ψέμα, από την κίβδηλη πραγματικότητα, από την δήθεν αυτοπραγμάτωση, από το δαιμονικό παραμύθι ότι μπορούμε να γίνουμε θεοί χωρίς τον Θεό που σήμερα με νέο περιτύλιγμα προσφέρεται στην ανθρωπότητα με τα θεωρήματα του υπερανθρωπισμού και όλα τα συναφή, τις εναλλακτικές θεραπείες, την αιώνια νεότητα και όλες αυτές τις δαιμονικές υποβολές που στοχεύουν στο να μας κλέψουν τον θησαυρό της

υπάρξεώς μας που είναι η ένωσή μας με τον Κύριο. Η θεολογία μας μας λέγει για ένα γεγονός που λέγεται αλληλοπεριχώρηση που επισυμβαίνει σε κάθε Θεία Λειτουργία. Εδώ αυτή τη στιγμή γίνεται η θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού όπως ακριβώς στον ουρανό. Η ίδια θυσία! Και Εκείνος που είναι η πηγή της ζωής, ο Δημιουργός της ζωής, Εκείνος που έρχεται να ενοικήσει και να εμπεριπατήσει, Εκείνος που μας καλεί να βγούμε έξω, από την κακία και τα πάθη και την ευτέλεια, είναι Αυτός που θα εισέλθει εντός μας και στο τελευταίο πολλοστημόριο της υπάρξεώς μας προσφέροντάς μας το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και στο πρόσωπο του καθενός και της καθεμιάς από μας, ο Θεός Πατέρας αναγνωρίζει τον Υιό Του και τη θυγατέρα Του, γιατί έχουμε το ίδιο Σώμα με τον Υιό Του τον αγαπητό. Και αυτό το σώμα είναι το σώμα της Παναγίας, η οποία προσέφερε τα αγνά παρθενικά Της αίματα για να σαρκωθεί ο Θεός Λόγος. Βλέπετε σε τί δόξα έχουμε κληθεί και μένουμε εκεί στο μουράγιο της μαύρης ζωής, στις σαρκολατρίες μας, στα ψεύδη του κόσμου της φθοράς, στην προσπάθειά μας να κερδίσουμε πράγματα, κτήρια, που δεν είναι παρά πέτρες και τούβλα. Να αποκτήσουμε τα πράγματα του κόσμου που δεν είναι παρά άνθρακες. Φθαρτά πράγματα που δεν έχουν καμία προοπτική αθανασίας».

«Αν τα πνευματικά μας μάτια ήταν καθαρά θα βλέπαμε εδώ σε αυτόν τον πανίερο Ναό, να είναι πλημμυρισμένος από αγγέλους. Άγγελοι και αρχάγγελοι συλλειτουργούν μαζί μας και μας προσφέρουν τη μεγάλη ευλογία να είμαστε κοινωνοί του Κυρίου της δόξης», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, καλώντας όλους να μεταλαμπαδεύσουν «το μήνυμα της αιώνιας υιοθεσίας στη διάδοχη γενιά, στις νέες ψυχές, στους νέους ανθρώπους που έχουν αυτήν την ανάγκη να αναρωτηθούν ουσιαστικά ποιος είναι ο σκοπός της ζωής», υπογραμμίζοντας πως «όσοι εργάζονται για τον Θεό, εγγράφονται εν Βίβλω Ζωής».

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε πρωινό και στη συνέχεια η κεντρική ομιλία του Συνεδρίου από τον Πρωτοπρεσβύτερο Θεμιστοκλή Μουρτζανό με θέμα «Ο Κατηχητής σήμερα στους καιρούς της συγχύσεως».

Ακολούθησε εποικοδομητικός διάλογος και στη συνέχεια δόθηκαν στους ιερείς νεότητος και στους κατηχητές, οι διορισμοί και τα κατηχητικά βοηθήματα της νέας χρονιάς.

Είχε προηγηθεί το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου, η έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου με τον Αγιασμό, ο οποίος τελέστηκε από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο

Αχελώου κ. Νήφωνα, Βοηθό Επίσκοπο, Πρωτοσύγκελλο και Διευθυντή του Γραφείου Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, μαζί με τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς Πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Παναγιώτου.

Στη συνεχεία τα στελέχη χωρίστηκαν σε ομάδες εργασιών ανάλογα με την κατηχητική βαθμίδα που διακονούν, με υπευθύνους για την προσχολική ηλικία τη Θεοδώρα Αλφιέρη, Νηπιαγωγό, για το κατώτερο κατηχητικό το Σωτήρη Καρκαμίση, Δάσκαλο, ενώ για το Γυμνάσιο – Λύκειο τον συντονισμό της ομάδος είχε ο Θανάσης Ατσαλάκης.

Στις κατηχητικές ομάδες οι σύνεδροι είχαν την δυνατότητα να γνωρίσουν τα βοηθήματα της νέας κατηχητικής χρονιάς, να διδαχθούν δημιουργικούς και ευφάνταστους τρόπους παρουσίασης των μαθημάτων, αλλά και να δουν δείγματα χειροτεχνιών και παιχνιδιών.

Ακολούθησε το δείπνο και η βραδινή προσευχή. Το πρόγραμμα του Σαββάτου ολοκληρώθηκε με βραδινή ψυχαγωγία, όπου όλοι είχαν τη δυνατότητα να διασκεδάσουν, να θυμηθούν παλιές κατηχητικές και κατασκηνωτικές στιγμές, αλλά και να εφοδιαστούν με δημιουργικές ιδέες και παιχνίδια για τα Κατηχητικά τους, τα οποία είχε επιμεληθεί ο Διάκονο Συμεών Νικολαΐδης.

